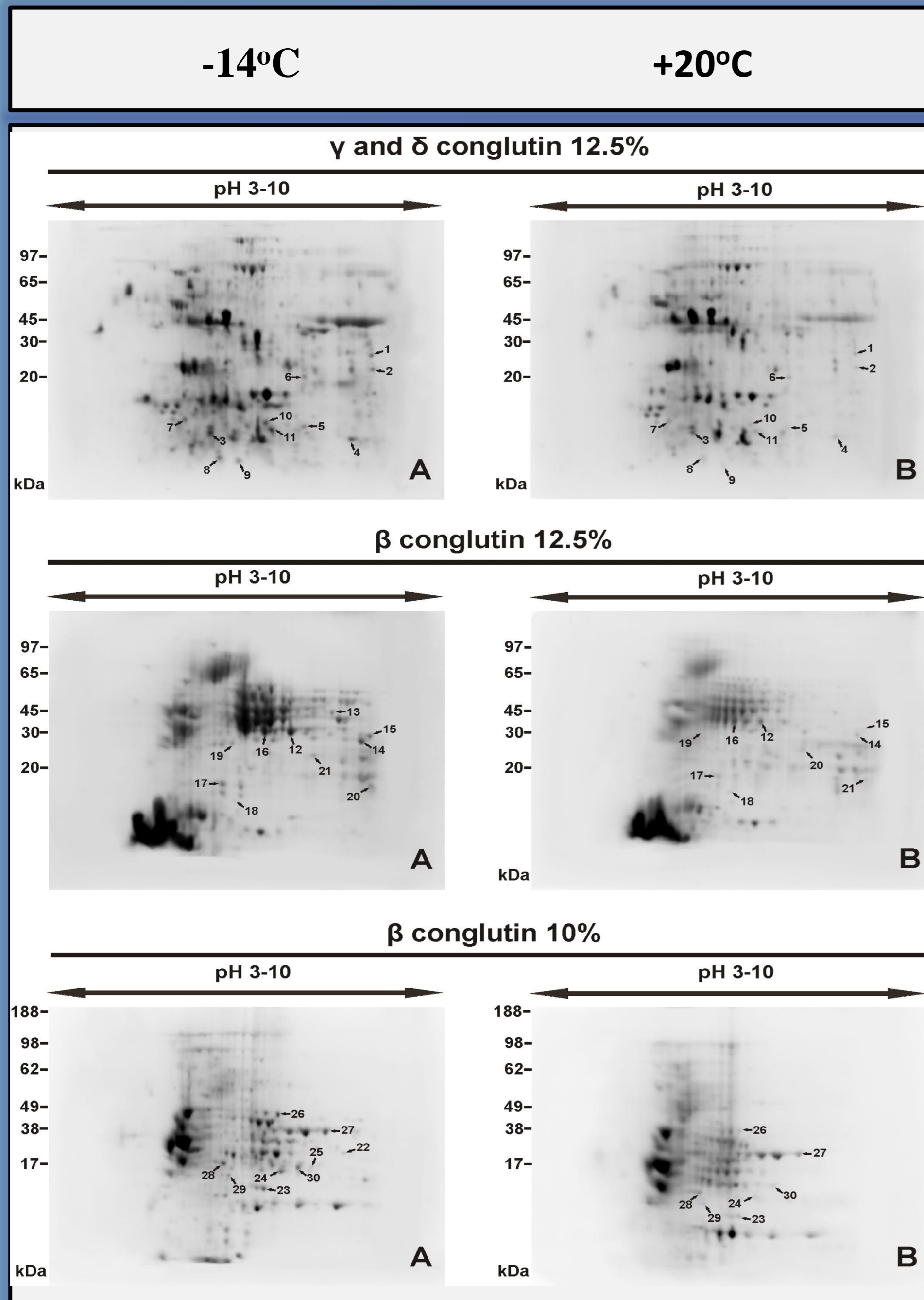

Charakterystyka białek w nasionach łubinu białego (*Lupinus albus* L.) przechowywanych przez 29 lat w różnych temperaturach

Malwina Dobiesz¹, Agnieszka I. Piotrowicz-Cieślak¹, Barbara Adomas²

¹Katedra Fizjologii, Genetyki i Biotechnologii Roślin, Wydział Biologii i Biotechnologii, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, ul. Oczapowskiego 1A, 10-718 Olsztyn

²Katedra Chemii, Zespół Toksykologii Środowiska, Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, ul. Prawocheńskiego 17, 10-726 Olsztyn

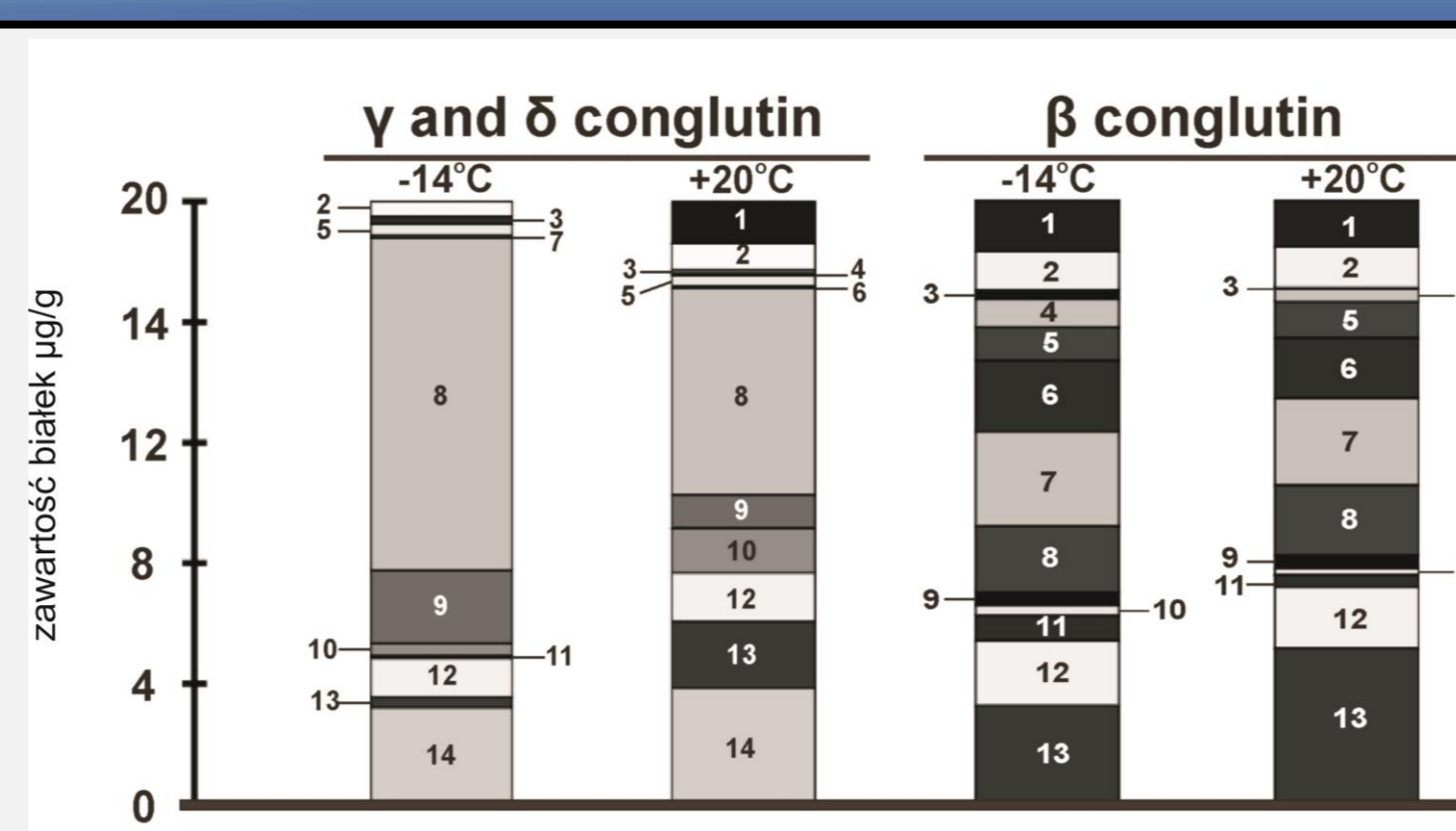
Elektroforegramy γ , δ i β konglutyn rozdzielonych w pH 3 - 10. Rozdział prowadzono w 12,5% i 10% żelu poliakrylamidowym

CEL

Celem badań była ocena żywotności i wigoru nasion łubinu żółtego (*Lupinus luteus* L.) odm. Iryd przechowywanych długoterminowo (29 lat w temperaturze pokojowej i -14°C) oraz określenie białek odpowiedzialnych za modyfikowanie żywotności za pomocą 2D elektroforezy.

Materiał i Metody

Izolację białka wykonano według metody Rubio i in., (1998) z modyfikacjami. Rehydratację i ogniskowanie izoelektryczne przeprowadzono z wykorzystaniem PROTEAN IEF Cell (Bio-Rad). Pasywną rehydratację pasków prowadzono 12 godzin w temperaturze 20°C . Ogniskowanie izoelektryczne składało się z trzech etapów: etap przygotowawczy (250 V, 15 minut), etap wzrostu napięcia (250-4000 V, 2 godziny) i etap ogniskowania (4000 V, 20 000 volto-godzin). Po analizie jedno- i dwukierunkowej żele barwiono, skanowano i analizowano w programie PDQuest (Bio-Rad).

Elektroforeza jednokierunkowa γ , δ i β konglutyn. Numery odpowiadają poszczególnym pasmom białkowym.

Tabela 1. Kiełkowanie nasion łubinu [%], przewodność elektryczna [$\text{mS}\times\text{g}^{-1}$ suchej masy] oraz świeża [mg] i sucha [%] masa siewek wyrosłych z nasion przechowywanych przez 29 lat w różnych temperaturach (dane są przedstawione jako średnia z 10-15 prób $\pm$ SD).

	-14°C	20°C
zawartość wody w nasionach, %	$7.0 \pm 0,08$	4.8 ± 0.41
kiełkowanie, %	86.3 ± 2	0
długość, mm		
korzeń	1265 ± 60	0
łodyga	449 ± 24	0
świeża masa siewki, mg	1525 ± 50	0
sucha masa siewek, %	10.7 ± 3.4	0
konduktometria $\text{mS}\times\text{g}^{-1}$	110 ± 12	847 ± 26

Tabela 2. Średnia zawartość [mg] analizowanych frakcji białkowych w nasionach przechowywanych w -14°C i $+20^{\circ}\text{C}$ oraz liczba uzyskanych plam białkowych w żelach.

	Temperatura przechowywania	
	-14°C	$+20^{\circ}\text{C}$
Zawartość białek, $\text{mg}\times\text{g}^{-1}$		
γ	14 ± 0.6	15.5 ± 0.8
δ	4 ± 0.3	3 ± 0.5
β	69 ± 0.2	65 ± 0.3
Ilość plam białkowych		
γ and δ	310 ± 2	228 ± 3
β 12.5%	172 ± 5.03	153 ± 8.5
β 10%	223 ± 5.51	141 ± 5.51

Wnioski

- Nasiona przechowywane w temperaturze -14°C kiełkowały w 86.3%, zaś przechowywane w temperaturze 20°C nie kiełkowały.
- Analiza ilościowa programem PDQuest wykazała 310 polipeptydowych podjednostek obecnych w nasionach przechowywanych w temperaturze -14°C i 228 w nasionach przechowywanych w temperaturze $+20^{\circ}\text{C}$.
- Trzydzieści białek zanalizowano za pomocą spektrometrii masowej.
- Zidentyfikowane białka podzielono na γ and δ i β -konglutyny.
- Wykazano, że akumulacja białek zapasowych tj. γ and δ i β -konglutyny w nasionach przechowywanych w $+20^{\circ}\text{C}$ zmniejszyła się.

Prawdopodobnie β – konglutyny odpowiadają za wigor i żywotność nasion przechowywanych